

'Gömleği yalnız'

Kitabın adıyla, yani henüz kapağını açmadan bir 'melal' havasına giriyorsunuz. "Gömleği Yalnız." Mustafa Şahin'in ilk öykü kitabı. (YKY.)

O kadar çok Mustafa Şahin var ki... Kimi işadamı, kimi siyasetçi, kimi memur.

Bu Mustafa Şahin hiç biri değil.

Evet, bir memuriyeti var, ama o memuriyetle Mustafa Şahin'in 'hüviyet'ini özdeşleştiremezsiniz.

Hayır, kimlik kartından bahsetmiyorum tabii.

Kişiliğinden, kişiliğini oluşturan arka planın toplamından değilse bile, çünkü toplamını kendisi dahil hiç kimse toplayamaz, ana unsurlarından, derin çizgilerinden bahsediyorum.

Mustafa Şahin'i biliyorum. Arkadaşlığımız var, teşrik-i mesaimiz oldu uzun zaman.

Öncesi de olabilirdi. Olmuş. Sanki Ankara'ya ayrı kapılardan girdik, birbirine yakın kapılardan. Birbirimizden haberdanz ama o sıralar yollarımız fazla keşişmedi.

Şöyle diyeyim. Biz Zafer Çarşısı'nda, Fatih'te, Akabe'de vakit aklımız sıra vatan kurtarıken onlar da muhtemelen Sakarya'daki çay ocağında cem oluyordu. Eşzamanlı değilse de yakın zamanlı.

Belki kitabın ismi, Gömleği Yalnız, daha baştan 'melal'i yükledi bana.

"Hiçbir Nisan"ı okurken o havadaydım.

Nisan, Yağmur, Deniz Yıldızı... Bunlara bakıp bir 'alegori'nin izini sürebilirim. Ama niye süreyim ki.

Şiir gibi okudum. Zaten çoğu yerde şiir Mustafa'nın kitabı. Üzerine şair kaftanı giymeden, şiir gibi yazmış.

Kaftan giyip de şiir yazamayanlara ders olacak kadar şiir.

"Bir kuş dal değiştirmekten yorgun/Bir dal kuşun vefasızlığından"

Bir deniz, Mustafa'nın simasıyla birlikte derinlerde, ufku kaplayan bir arka plan olarak teşekkül ediyor, Mustafa'nın içine doğru.

Öyküye bakıp Mammara diyebilirim ama, belki başka, rüzgarlı, fırtınalı hatıraları içinde saklayan, dingin bir deniz, her şey olup bitikten sonra, yani bunca zaman sonra ancak o kadarını, dingin bir denizi görebiliyorum.

Günbatımından çok, bir fecrin ışıklarıyla yer yer hafif kızıla ve sarıya çalan bir mahzun bir deniz. Mammara değilse bile, kıyılarına bir İstanbul serpiştirilmiş.

Bu, bende, bu kitabı okumadan önce var olan bir resim.

Nisan, Yağmur, Deniz Yıldızı.

Üçü de hen kendileri, hem Mustafa...

Yağmur'un 'kümüliis'üne dönememesi, ama toprağa da düşememesi...

Bunu hep yaşadık galiba. Ya havada kaldık ya da toprak yerine kızgın bir kayaya düştük ve buharlaştık.

'Kapandım'ın içinde "Muuttu kable en temuttu" nun bir yansıması var. Başka şeyler de var. Mesela serzenişler. Yaşayıp yaşayıp bir zaman sonra üstünü örtüp unutup gittiğimiz şeyler.

Refüj'deki otomobil kılığındaki 'yılanlar' korkunç. Ama refüj'deki Niğdeli de... (Niye Niğdeli dedim ki, her taraftan olabilir.)

"O saksıgan akıllı bürokrat"ın refüj'deki adamdan farkı varsa bile refüj'deki adam lehine!

Bu arada 'Gömleği Yalnız'a geçtik. "Ben nerelere yükseldim sen halen orda musun o tanıklık memur bakışı."

"İşine baksana ebleh, kapıkulu olduğun efendine baksana."

"Selektif olmak zorundayız, hayatın eline koz vermeme gerek, hayata elimizdeki kartları göstermemeliyiz."

Kartı mı var elimizde?

Elinde kart olanlarla olmayanları, selektif olanlarla olmayanları birbirinden ayırabilir miyiz?

Zahmete gerek yok. Ayrıldılar onlar.

"Kördüğüm"deki 'Kardeş Kanı' müthiş. 'Müthiş'in Türkçesi 'korkunç.'

70'ler, 80'ler, 90'lar.

Bir kavanozun içine bakarken ta nerelere gidiyor Mustafa Şahin.

"Sayın Efendim" bir konuşma metni. Hiç bir yerde yapılmamış ve yayımlanmamış.

Başka türlü bir tanıklık bu. Mustafa Şahin'in hem hayat tecrübesinin hem de mesleki tecrübesinin bir yansıması.

'Tam Metin' diyor ama, ben hala yazılmamış olan kısmını merak ediyorum.

Üç gündür bu kitapla beraberim.

Doğrusu senelerdir tanışırım. Ama ilk defa bu kitap sayesinde Mustafa'yla iyice hennhal oldum. Bundan lezzet aldım.

Plastik bir şey değildi aldığım lezzet.

Yani bir tabloda, hangi tür boyanın kullanıldığından, renklerin nasıl seçildiğinden, resmin muntazamlığından, tekrarığinden alınan lezzet değildi.

(Bunu derken bir 'nakısa' mı ima ediyorum. Hayır. 'Plastik' diye tasnif edemeyeceğim bir güzellikten bahsediyorum.)

Tablonun, denizin, sokakların, hüznün, bulutların tamamının benim içimdeki yansımasından aldığım lezzetti.

Resmin gerçekliğinden aldığım lezzet.

Kitabı okurken, Ankara'ya birbirine yakın ama ayrı kapılardan girmiş olmakla beraber aynı tavada kavrulduğumuzu gördüm.

Kimseye etmeyiz şikayet, zira bizler, bu kavrulmaların yekunuyuz.

Okurken yoruldum biraz da... Ama kıymetli bir yorgunluktu.

Mustafa için ve böyle yorulanlar için Allah'ın namütenahi hazinesinden 'İnsirah' diliyorum.